

הווי

יקר מכל - הבעל

השוטרת רצתה להכניס רפורט לבעל - וחטפה מכות מאשתו

יחזקאל דניאל נהג במסלול לא נכון, כשבמכוניתו שני נוסעים מעל המותר, כאשר נעצר עליידי השוטרת נינט סטיגסי. אבל הדו"ח שביקשה נינט לכתוב לי יחזקאל לא נכתב - ולא יכתב לעולם. בשלב ראשון, יצאה אשתו של דניאל מן המכונית, החלה מפצירה בשוטרת כי תוותר להם. נינט סירבה - ובכך העלתה את המתה של האשה. תוך שניות עפו בי אוויר מילים המקובלות, לרוב, בקרב המין החזק: "אני אפרק אותך לגורים", צעקה תיקווה דניאל. "חתיכת זונה", המשיכה. תגבורת. בשלב הבא, הפכו המילים למהומות. למקום ניועקה שוטרת נוספת, דליה קדר, ש,תפשה את ידה של תיקווה, עלימנת למנוע בעדה להמשיך ור להכות את השוטרת. "כפי שניכתב בכתבי האישום, שהוגש לבית-משפט השלום בר תל-אביב נגד תיקווה התקיפה. גם התיגבורת המישטרית לא הפחידה את אשת הנוהג. אדרבא, תיקווה פשוט כללה גם את החדשה במיתקפה: "על

הל"י לידיה של הפרוצה והחל מפשיל מכנסיו, חשב שהוא מכניס את עצמו לעיסקת בשרים שיגרתית. הוא לא ידע שאת עיסקת הבשרים לא יזכה להשלים. לעומת זאת, ייהפך לגיבור בסרט פורנוגרפי רפי - המצולם עליידי המישטרת. סיפר מנחם על חוויותיו הפיזיות מאיות:

"כל היום הייתי בעבודה עם משאית הודו שלי. בערב חזרתי מירושלים. כשעברתי ליד תחנת הקמת, עצרה אותי בחורה בהרמתייד ושאלה אם אני רוצה ללכת איתה. שאלתי כמה, אמרה 20 ל"י. הסתכלתי עליה, והסכמתי והלכתי איתה. עזבתי את המשאית בצד, והלכנו למקום פתוח. נתתי לה את הכסף, פתחתי את המיכנסיים. היא הרימה את הי הצאית.

"באותו רגע כשהתכופפתי, ראינו ציר לום, ואז הופיעה המישטרה ועצרה אותי." עד כאן, מנחם.

על המארב המישטרת סיפר השוטר ראור בן היכל:

"בשעה 17.45 הגענו שני שוטרים ואני, לרחוב 246 א', במנחה לבצע מארב בכדי לעצור פרוצות בשעת פעולתן, הואיל והמקום ידוע כמשמש פרוצות לפיתוי לקוחותיהן. נכנסנו לתוך מחנה צבאי הנמר צא כסביבה, והתחבאנו מאחורי חומת לבנים, משם, הצצנו על הנעשה." שוטרים לא הסתפקו בהצצה. היכל גם

תמונת השבוע

פחות מ-48 שעות לאחר ששוחרר ממעצרו כנרמניה, מצא עצמו נתן זהבי שוב מאחורי סורגים - כחברת גיורא שפיגל. הפעם, היו אלה סורגים נעימים יותר - של הגדר המפרידה בין הקהל למיגרש. התמונה צולמה בשבת, כמגרש הכוח ר"ג, בעת המישחק בין בית"ר ת"א להכוח ר"ג. זהבי (25) ישב חודשיים במעצר כנרמניה, כחשוד בהשתתפות בשודייהלומים בשווי יותר ממיליון מארק, שוחרר בסוף השבוע שעבר ללא כל אישום.

החזיק בידו מכשיריקר, היה בהאזנה שוטפת לסמל ניסים בן-יהושע, שהסתובב ברחוב לבוש אורחית, דיווח כי פרוצה ירדה ממונית, התמקמה בכניסה לרחוב בו ארבו השוטרים. חיתה זו בתיזוג של מנחם. כעבור עשר דקות, הוטיע מנחם עצמו.

סירת מציץ הפעילה את מצלמותיה, ואחר, פקד סמל ניסים בן-יהושע: "אחרי!"

תקדימם עם עשרים הל"י והצילומים חמשכנעים, הוטיעו תובעי המישטרה כי בית-המשפט, ביקשו להרשיע את מנחם בעשיית מעשה-מגונה. עליידי כך שבא במגע-מיני באופן שהמעשה עלול להיות נראה לאיש הנמצא במקום ציבורי.

השופט קיבל את טענת התביעה. הר" שיע את בל בן ה-48, הטיל עליו קנס של - 250 ל"י.

היה זה תקדים ראשון של הרשעת גבר, במגעיו עם פרוצה - לאחר שעד היום היו אלה הפרוצות בלבד שהוטרו, בעוד הגברים הורשו תמיד לכפתר את מכנסיהם וללכת בשלום לדרכם.

הפרצופים שלכן רואים שאתן פרוצות." זעקה. היא הובאה לתחנת מישטרת רמת-גן, נחקרה ושוחררה.

כאשר הובא העניין לבית-המשפט, נידר חה הדיון, לבקשתו של סניגורה, עורר-הדין אורי רון, אשר הודיע לבית-המשפט כי הוא עומד לבקש השבוע מהיועץ הר מישפטי לממשלה כי יורה על עיכוב-הליכים המישפטיים.

בינתיים, השיגה תיקווה את מטרחה, גם אם במחיר יקר קצת: מרוב מחומה, שכחה השוטרת נינט לכתוב את הדו"ח נגד יחזקאל דניאל.

מישטרה

סירת-מציץ

תביעה מישפטית ראשונה מפונה נגד לקוח של פרוצה

כאשר שילשל מנחם בל * את עשרים

השמות מוסווים.

האם שרה מחפוד, אמו של מיכאל: "התחננתי לפניכם, אל תרחיקו לי את הבן. בן אחד הלך לי בתאונת-דרכים. אל תקחו ממני את השני! אבל הם לקחו אותו. עכשיו אני הולכת לנקות בבתיים, בשביל שיהיה אוכל לאשה וליד שלי."

פשע. בתיה הלכה למדרשה למורים בי שדה-בוקר.

"היא חיתה היהלום שבו הוא היה מת-קשט", סיפר האח בני. "היו כל שאר הי בתורות - והיתח בתיה. והיא אהבה אור חו".

בנובמבר 1971 ביצע מיכאל את הברי-חה הראשונה שלו. בעקבות שיכנועיהם הנמצים של עורר-הדין ובני משפחה, אחרי שמסר את סיפורו בפגישה חשאית (תעולם הזה 1786) - שב והסגיר את עצמו.

המישטרה חיתה מוכנה לסלוח לו את בריחתו הראשונה, בתנאי שהתנהגותו תהיה ללא דופי. כדי להקל עליו, איפשרו לו לנגן בגיטרה, סיפקו לו צבעים ומיכחולים כדי שיוכל לצייר.

נדמח היה, שסוף-סוף ישתלב מיכאל מחפוד בחיי בית-הסוהר.

אבל רק נדמה. אין מחיר לחופש, רשם מיכאל על אהלי, מעשה ידיו, ניסת לברוח פעם שנייה, ונתפס.

"כל הזמן היו מספרים לי על אשתי שהיא בוגדת בי. הייתי מרביץ להם, וחיו מכניסים אותי לצינוק", סיפר. הוא ברח בפעם השלישית, נסע למידר-רשה בשדה-בוקר. לקח משם את בתיה, שתיתה בשליש האחרון של שנת חלימך דים האחרונה שלה, ויחד ניסו לבנות חיים משותפים במחבוא. במשך 11 חודשים של חופש גנוב.

עד שמיכאל נתפס בפאריס.

מה עשה שם? למה השאיר כאן את אשתו? מדוע יצאו אירגוני המחבלים בהאשמה הנראית כה שטותית? האם יית-כן שאיננה כה שטותית? האם נשלח מיכאל עליידי מישוה? האם הובטח לו משהו? האם נטל יוזמה פרטית? השבוע, נשאר השאלות ללא תשובה.

שעת לילה מאוחרת, נעצרו, בגלל דמיונו הרב של בן-ההודו למיכאל, תחת אקדחים שלופים הובלו לתחנת המשטרה ברחובות, שם בילו את כל הלילה.

"מיכאל שמח כל-כך, כשאמרתי לו ש אני בהריון", סיפרה השבוע בחיך דמוע "היכינו לילד הזה. אבל כשהוא נולד - מיכאל לא היה לידו."

ברגע שיצאה את בית-החולים ועברה לבית תורי בעלה, הפכו החיים בבית משי פחת פטישי לסיוט.

"אני הולך להתבודד עם הידידה שלי", סיפר האח נחמיה. "ופתאום מאחורינו אר-בע מכונית. לקחתי אותה, וחזרנו חבני תה".

הפחד שמיכאל ייחרג בהיתקלות עם שוטרים, ההטרדות הבלתי-סמוקות, הגע-גועים והאהבה לכן ולבעל, שהיו מעורבים ברש של טינה על כל מה שהביא עליי-הם - הפכו לציר שסביבו התרכזו חיי המשפחה.

אופי

אלים

כ שנכנס מיכאל לכלא תל-מונד, בי יוני 1971, היה בן 19 בלבד. לפניו היו שלוש ורבע שנות מאסר על גניבות ופריצות.

"מאסר במצבו הנוכחי הוא גורלי עבור רו ועלול להפכו לעברייני, שלא ניתן יהיה לשקמו בעתיד", קבעה אז קצינת-המבחן. אבל מיכאל נשלח לכלא כדי להקל על עונשו, החליטו הוא ובתיה להתחתן.

היכרותם התחילה עוד בתקופת הילדות. הם גדלו בית ליד בית. מיכאל, שכבר מילדותו התבלט כחברת הילדים בזכות אופיו האלים, פנה יותר ויותר לעולם הר